ГОД. I. ЯМБОЛЪ, 19 ДЕКЕМВРИЙ 1923 Г. БРОЙ 27—28.

ТРАКИЕЦЪ

седмиченъ вестникъ за обществени и стопанско-икономически новини.

:: УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ. ::

Всичко се изпраща до печатница „Свѣтлина"—Маранговов—Ямболъ.

АБОНАМЕНТЪ: за година 70 лв. за 6 месеца 35 лв., за 3 — 20 лева.
Отдѣленъ брой 1·50 лева.
ПЛАЩА СЕ: за известия нѣмчатни, годежни и именни дни по 50 л., за скрѣбни—100 лева.
Официални обявления по 2 лева на □ с. м. Слѣдователно приспали повлѣзъ по 1·30 лева на дума.
Търговски — по споразумение.
За хроникиране—5 лева на редъ.
Всичко за предплата.
Ржкописи не се връщатъ.

Г-ца Тодорка П. Вълчанова
и
Г-нъ Атанасъ Германовъ
Ще се вѣнчаятъ на 23 декемврй 2 часа слѣдъ обѣдъ въ цѣркватa «Св. Никола».
Настоящето замѣня пропуснати покани.

Г-ца Чама Ив. Драгиева
и
Г-нъ Тодоръ П. Бъчеваровъ
СГОДЕНИ.
Кавакдий. 14. XII. 1923 г. Ямболъ.

Г-ца Сотирка Зл. Крачева
и
Г-нъ Николай П. Куруджиевъ
СГОДЕНИ.
Ямболъ. 5. XII. 1923 год. Ямболъ.

Кожаро-Обущарска Кооперация „СЪГЛАСИЕ"
ЯМБОЛЪ.

ИЗВЕСТИЕ.

Отъ днесъ, 17 т. м., открихме кооперацията, която е снабдена съ **европейски и мѣстни кожи: гьонове, шевро, боксъ, черни и цвѣтни, юфтъ и пр.**

Всички видове клечки, гвоздеи, копчета и пр.

Кооперацията се помѣщава въ наетия дюкянъ на **Иванакевъ & Щилиановъ**, ул. „Търговска", до досгорошното помѣщение на Популярната банка.

гр. Ямболъ, 17 декември 1923 г.

Отъ Управлението на Кооперацията.

ИЗВЕСТИЕ.

Честь имаме да съобщимъ, че открихме наново стъкларския магазинъ

КРИСТАЛЪ И ПОРЦЕЛАНЪ

подъ старата фирма:

БОХОРЪ Е. ШИШЕДЖИЕВЪ

до касапницитѣ въ Ямболъ.

Опитностьта и познанията, които имаме въ тая търговия, не оставатъ да се съмняваме, както въ добрия успѣхъ на предприятието ни, тъй и въ спечелване довѣрие.

Постоянното ни стремление ще бѫде да оправдаемъ спечеленото довѣрие на клиентитѣ си, чрезъ примѣръ на акуратность, честность и грижливо пазене на тѣхнитѣ интереси.

Приятно ще ни бѫде ако би ни се отдавало по-на случай, за да ги увѣримъ въ това и всички да си взематъ бележка отъ фирмата ни.

Наследницитѣ на Бохоръ Е. Шишедживъ.

ЕКСПЛОАТАЦИЯ НА ГОРИ.

Широката публика — дори почти всички — се интересуватъ отъ горското стопанство само до толкова, до колкото личнитѣ нужди на всѣкиго по отдѣлно изискватъ удовлетворението си. Дърва за горене, материалъ за строене и дървенъ материялъ за спекулиране съ него съ комбинации за манипулиране за заскѫпване.

Липсата, или по-право отдалеченостьта, на тия материяли отъ селищата изъ долинитѣ на нашата родина, кѫдето климатическитѣ условия съ продиктували на човѣка да си сградя жилището, селото и града, е озадачавала отъ десятки години, особено слѣдъ войнитѣ, българина който много не си поплюва на ржцетѣ, щомъ се касае да му се намѣри колая.

Българскитѣ гори съ 28 милиона декара отъ обща квадратура 100 милиона декара — на цѣла България, т. е. въ всѣки четири декара българска земя, единъ и нѣщо е гора или още по-ясно: въ всѣки 4 кв. м изъ България се намира по единъ кв. м. гора! Това показва, че всѣки българинъ, кѫдето и да е изъ царството си, посѣчне ли съ брадва, дърва ще сече!

Ето жива действителность, само че аритметическа, защото България е измѣрена, изчислена, графирана и царя на цифритѣ й г. Кирилъ Г. Поповъ я сѣралъ въ единъ томъ хартия, озаглавенъ (intitulé, както казватъ французитѣ) **„Стопанска България"**. Който не вѣрва, нека мѣри и се увѣри.

Когато обаче по нашитѣ поля, напримѣръ въ Ямболско, нѣкому потрѣбватъ нѣколко кола дърва, той трѣбва да се заплѫтва съ волската си кола по непроходимия отъ калъ друмъ на 30, 40, 50 и 60,000 метра пѫть! Но той не се заплѫтва, защото не може да изгази и поради туй подчинява се на неволята си презъ зимата да зъзне. Презъ лѣтото не отива, понеже полската работа го сковава въ село. Да си купи отъ пазаря, паритѣ му не стигатъ: трѣбва да плати 4 крини зърно, изкарано съ трудъ и потъ срещу единъ кубикъ дърва, който безъ нѣкой да е ораль и сѣлъ, си расте самъ-самичакъ.

Когато пъкъ стане нужда да строи салма или кѫща, трѣбва за всѣки кубикъ дървенъ материалъ да плаща по 30 крини зърно за гредитѣ и по 60 крини за дъскитѣ!

Затуй селското благоустройство си стои, както е останало още отпреди турщитѣ да ни поробятъ.

Всѣки е въ недоумѣние: какъ е възможно при такова изобилие на гори — отъ една страна, такава липса на дърва и материалъ — отъ друга?

При все туй, никой не може да оспори вѣрностьта на това.

28-тѣ милиона декара гори съ въ планинитѣ, въ Балкана, въ Родопитѣ, въ Рила, въ уравитѣ, до кѫдето и откѫдето съ тренъ и кола се отива, но нѣма смѣтка, или има смѣтка, но недостѫпна за народа.

Изъ тия балкани текатъ рѣки, които слизатъ разпѣнено въ полето при селищата на народа. Слѣзли долу, тѣ се укротяватъ, както овцетѣ, които народа пасе.

Гърбоветѣ на тия изобилни български рѣки съ плещести, сътворени отъ Бога безплатно да носятъ дърва на българина, съ условие обаче той да не е такъвъ присмѣхулко, защото ако все тъй продължава да се хили — много гладенъ, голъ и босъ ще ходи безъ да важи какъвъ му е политическия строй. Нашата благодатна Тунджа иде отъ най-високия върхъ на България—Фердинандовъ върхъ, Юмрукъ Чалъ; минава край милиони кубика дърва: за горене, за строене, за каруци, за бъчви, обръчи и т. н.

Тя е съгласна да се разбутатъ тукъ-тамъ изъ нея върбитѣ й и да се преустроятъ нѣкои отъ савацитѣ на 20—30 воденици.

Тогава презъ есенята, зимата и особено презъ пролѣтята и началото на лѣтото ще рукнатъ такива количества дърва, че стотицитѣ хиляди българи край нея ще си зиматъ евтино и преевтино, слѣдъ което ще остане и да се продава на одрици, бѣломори и да се печели.

Ако простотията долу и бездушието на протоколизма горе не бѣха до такава степень доминирующи у насъ, вмѣсто да зъзнемъ, щѣхме да сме стрѣпни, а вмѣсто да се хулимъ, щѣхме да се любимъ.

Тунджанецъ.

СВОБОДНА ТРИБУНА.

Политическитѣ организации въ Ямболъ и „свободна трибуна" на в. „Тракиецъ".

Цѣлиятъ свѣтъ работи трескаво, за да се преустрои. Белгий цитѣ, напримѣръ, както преди 2—3 дни съобщаваше в. La Bulgarie, слѣдъ като сѫ построили наново всички фабрични заведения въ окупираната по-рано Белгия, сѫ достигнали до тамъ, че почти въ всички отрасли на поминъка си, сѫ удвоили производството си.

Ние, българитѣ, слѣдъ като се самоинаказихме съ участието си въ войната, и слѣдъ като ни предъявиха гърба съ репарации или слѣдъ отъ милиарди, по отношение на стопанския подемъ стоимъ съ скрьстени рацѣ и всички до единъ чакаме държавата да го оправи.

Едни бѣхъ взели пушки да избиватъ други и съ зова «стой свободно» щѣхъ да ни командуватъ като въ казарма.

Противницитѣ имъ взеха пушкитѣ и днесъ, слава Богу, мирни сме.

Това, обаче, далечъ не е достатъчно. Скрьстенитѣ рацѣ по общественитѣ работи смайватъ оплетенитѣ отъ нужди простичкьтъ, но работенъ народъ.

Въ Ямболъ има демократическа, радикална, обединена, социалистическа, интернационалъ-либерална, комунистическа и земледѣлска организации.

Съ какъ ярость работятъ тѣ, но само, кога е избори. Последнитѣ минаха и днесъ сме като въ гробища. Единтѣ шепнишкомъ се занимаватъ съ персонални проѣни, другитѣ си скрьстили рацѣтѣ и чакатъ да имъ дойде строя.

А сѫщността е, че творческата работа се върши въ периодитѣ, когато нѣма избори.

Такова време е, напримѣръ, текущото време.

«Тракиецъ» е открилъ колонатѣ си *«Свободна Трибуна»* имено за такива въпроси.

Отъ колко много работи Ямболъ се нуждае!..

Политическитѣ организации въ града ни нека най-после започнатъ вече.

Инъкъ, голѣмото количество на членове въ всѣка организация напоследъ тазъ годишната сезода: хиляденото семе въ земята е много, но никое не поръждва, всички очидатъ дъждъ, а дъждъ все не прижива.

И безъ дъждъ всичко ще изсъхне.

Съ какво очидание четцитѣ на «Тракиецъ» очакватъ инициативитѣ и творчеството имъ?

Народа чака и пита: организациитѣ организации ли сѫ или само фикции?

Отъ Редакцията.

ПРОИЗВОДИТЕЛНА КООПЕРАЦИЯ „НАПРЕДЪКЪ" въ с. Ахлатлий, околия Казълъ-Ягашка.

ОБЯВА.

Известява се на интересующитѣ се, че е привършена инсталацията и е пусната въ движение

КООПЕРАТИВНАТА МОТОРНА МЕЛНИЦА

въ село Ахлатлий,

която е снабдена съ БУРАТЪ (сито), ЕВРИКА (триоръ), ДИНАМО и пр. и мели БѢЛИ БРАШНА (безъ трици), ПРОСТИ БРАШНА (съ трици) и ЯРМА.

Има добри майстори — механикъ и каменарь и ще меле и вади трицитѣ по желание на млеваритѣ.

Мелницата е доставена и инсталирана отъ фирмата Англо-Американски търговски музей ИВ. КУРТЕВЪ & С-ие — Стара-Загора.

Взема се млево право:

За смилане ярма . . . 6%
За просто брашно . . . 8%
За бѣло брашно . . . 10%

безъ разлика на кооператорь или не.

За взетото млево право се издаватъ редовни кочанни разписки, срещу които въ края на годината млеваритѣ ще получатъ припадающия имъ се млеварски дивидендъ: кооператоритѣ млевари (безъ разлика отъ кое село сѫ) ще получатъ по-голѣмъ процентъ, а некооператоритѣ—по-малъкъ процентъ.

Посетете и ще се увѣрите.

Кооперативния духъ е способенъ на велики дѣла.

с. Ахлатлий, 20. XI. 1923 год.

Председатель: **Ст. Статевъ**
Директоръ: **Г. Н. Марангозовъ.**

3—3

Продава се лозе

отъ 700 кютюци, подложка „Морведеръ", въ Ямболското землищѣ мѣстностьта „Могилския пѫть".

Спорازумение при **Ив. Кожухаровъ.** 2—3

Юрданъ Митевъ, бившъ учитель, приема да води счетоводни книги на търговци, както и да приключва годишни смѣтки.

Искате ли

да имате ХУБАВЪ, ЗДРАВЪ и евтинъ костюмъ и палтонъ?

Потърсете платъ при **Узуновъ & Налъчтиевъ.**

Ще намѣрите голѣмъ изборъ отъ **ПЪСТНИ и ЕВРОПЕЙСКИ ПЛАТОВЕ.**

Намирать се сѫщо:

губери, келими, келимчета и разни видове одеала.

Губери и келими се даватъ на изплащане.

Приемать се поръчки. 2—3

ОЧИЛА! ОЧИЛА!

Пристигнаха добръ изборъ очила:

ПЕНСНЕТА, ЩИПКИ,

съ дублени и николови рамки,

стъкла кристалъ-ясни очилни диоптри.

Очила наманарски съ и безъ решетки.

Дермендийски съ бѣли и тъмни стъкла

при Ив. Д. Пачедниевъ

до магазина на Ст. Ив. Касабовъ I отдѣлъ.

3—77—3

Сингеръ! Сингеръ! Сингеръ!

Най-солидниятѣ и прочути шевни машини «СИНГЕРЪ» всички видове се продаватъ за 2 години изплащания и въ брой на тѫжде износни цени.

Курсъ по бродерия само съ шевнитѣ машини «СИНГЕРЪ».

Представитель: **А. Гриковъ**
(срещу тютюн. фабрика на Н. РУСЕВЪ).

10—10

До Редакцията на в. «Тракиецъ» — Тукъ

Г-нѣ Редакторе,

Понеже въ вестника Ви брой 22—23 се визира и моето име, дѫлго да обясня на общественото цѣлата аларма, която г. Колевъ, председатель на жилищната комисия, създаде по настаняване мировото сѫдилище въ зданието ми, за да се види какви потайности съдържа тази афера и какви лица се поставятъ въ управата ми:

На 1 октомври т. г. бѣхъ поканенъ съ призовка да се яви въ жилищната комисия въ 2 часа следъ обѣда за разглеждане дѣлото ми съ мировия сѫдия. Не се явихъ, понеже синоветѣ ми бѣхъ милиционери. Какво е било заседанието не зная. Какво решение е било взето сѫщо не зная. Предполагахъ, че ако има токова, ще ми се съобщи, още повече че презъ тѣзи дни председателя на жилищната комисия г. Колевъ идваше и предлагаше да пригодя зданието за мировитѣ сѫдилища.

Най-после на 7 октомври повикахме майстора Георги Райчевъ да прегледа и се произнесе, каква сума трѣбва да се изразходва за пригаждане зданието, та да се вмъкнетъ и ремонта въ наема при вземане решението. Г-нъ Колевъ, Иванъ Петровъ и майстора отиватъ въ зданието, който следъ прегледване дава мнение, че за това пригаждане трѣбва да се изразходватъ 40—45,000 лева. Отговорихъ, че не мога да изразходвамъ тая сума.

Между това време комисия отъ работници е ходила при Ямболското окол-началник, който е билъ виканъ председателя на Ямболската жилищна комисия г. Колевъ и въ присѫтствието на много граждани и военни г. Колевъ е далъ съгласието си да се настанятъ работницитѣ, уволнени отъ други тютюневи складове, щомъ „Ориентабако" ще даде декларация да поддържа тѫзи работници цѣлия зименъ сезонъ.

На 8 октомврий „Ориентабако" настанява своята работилница въ зданието ми, съгласно дѣденото обещание отъ г. Колевъ. Едва на 18 октомврий председателя на жилищната комисия иска оправяване зданието отъ „Ориентабако". Питамъ: защо е чакано толкова време, когато решението на комисията е било ужъ взето на 1 октомври когато то можеше да се приведе въ изпълнение още на 4 октомври и защо г. Колевъ на 5 или 6 октомври, когато е билъ въ окол. управление при комисията отъ работници, началника, военни и граждани, когато му е искано здравето за работилницата, не е казалъ, че то е дадено вече за сѫдилище? или че има решение? На 29 октомври ми става известно решението, *че въ мое присѫтствие* било гледано дѣлото, нѣщо лъжливо и невѣрно.

Подадохъ жалба, оставихъ я безъ последствие, като просрочена. Подигнахъ въпроса предъ инспектората и молихъ да изпратятъ инспектора да констатира нарушението, обаче ни спектората като че ли не разбира, какво значи думата инспекторъ, се задоволи да сѣбере сведения отъ комисията и отъ масата въ София, разрешува благополучно въпроса, т. е. отпроточено решение се оформи и стана фактъ.

Подигнахъ въпроса предъ прокурора за установяване дали сѫмъ присѫтствувалъ на заседанието. Разпитани бѫхъ доста свидетели: едни за дѣденото задание на „Ориентабако", други за ли сѫмъ билъ въ заседанието за взетото горно решение. Установи се, че не сѫмъ присѫтствувалъ въ заседанието. Само сѫдията г-нъ Гергаковъ нѣма до блестъта да каже сѫщността по моето присѫтствие въ заседанието, той все се мачи да спомогне Колева, като казва въ показанията си, че не можелъ точно да си спомни дали сѫмъ билъ въ заседанието.

Чудно е какъ единъ сѫдия, който сѫ повѣрени сѫ хиляди човѣшки сѫдбини, не е дѣлъ, да не може да каже или си спомни сѫ положителность моето присѫтствие.

Съ почитание: *х. М. В. Рашевъ.*

Пишатъ отъ Страдица:

Отъ две-три седмици насамъ е пристигналъ единъ тежъкъ търговецъ на дѣрвени вѫглища отъ с. Градецъ — Георги Д. Сяровъ, бивши земледѣлски ученикъ въ с. Страдица и кой знае да е отъ свободно време, или се е отвелъ отъ търговията си, или пъкъ има други нѣкакви цели, които въ последствие ще се разкрилятъ, заедно съ другари си Христо Димовъ, сѫщо отъ Градецъ, на комюнюръ, сѫ пуснали една мръсна клевета по адреса на менъ, за която, за да я осѫществятъ, първия е обещалъ на едного, името на которто е посочено въ сѫда, че ще му даде 1,000 лева и ще го направи полицейски приставъ, тѫй като се надеваръ, че скоро ще го назначатъ околийски начальникъ въ гр. Котелъ, само и само да говори това, що му е казалъ.

За горната клевета азъ заведохъ нужното дѣло предъ Сливенски Окръженъ Сѫдия, обаче предупреждавамъ горепоменатитѣ търговци и други пъти да не говорятъ за подобни измислици и отъ тѫ причина да разделятъ живота на две интимни семейства и да не ходятъ да подсмѫрчатъ подъ чуждитѣ прозорци, защото и тѣ имаятъ жени и деца, които, ако знаятъ какво вѫршатъ мѫжетѣ имъ, тогава чакъ ще узнаятъ, какво е семейна честь.

Какъ сѫ подсмѫрчали и кога, ще имъ отговоря, ако пожелаятъ, като придружа подписа сѫ що пета — отъ други лица свидетели.

с. Страдица, 9. XII. 1924 г.

Хр. Трошановъ.

До почитаемата Редакция на вестникъ «Борба» въ Пловдивъ

Копие вестникъ «Тракиецъ» Ямболъ.

Почитаемий Г-нъ Редакторе,

Ако желаете дайте мѣсто на моето възражение и осветление. Писано Ви въ брой 776 статия озаглавена нередовности въ отдѣлъ прехрана на общината Ви.

Писано въ статията; че сѫмъ получилъ отъ Председателя на тричленната комисия Янъковъ сумата 230,000 лева срещу разположение ми тѫрг за доставка на 50,000 кил. ръжь безъ да доставя ржжъта до 1 септември 1923 год. не е вѣрно.

Ржжъта е възложена въ рѫки на 8 декемврий 1922 год. Приета е отъ приемателната комисия въ сѫставъ: Грабовски, начальникъ прехраната Хараламбиевъ и мѣстнитѣ власти. Съгласно те протоколъ, възъ основа на които ми се изплати сумата 230,000 лева и по нареждане на общината ржжъта е изпратена на 16 сѫщия месецъ съ вагонитѣ № 21171, 2618, 2605 и 33122 въ медницата на Д. С. Тарахчиевъ, гдето се мелеше и зимницата.

Заявявамъ, че никаква сума преди да се получи ржжъта не сѫмъ получилъ. По нареждане на общината е изпратена ръжъ и изпратена на адресъ на общината съ вагонитѣ № 2162. 20308, 15486 — 43,308 килограма, остатъка 6698 кил., понеже не можа да се анга̀жира вагонъ, е на разположение и ще се изпрати съ първия вагонъ заедно съ брашната имъ.

Съ отлично почитание:

Г. х. Н. Клечковъ.

Въ Редакцията постѫпи писмо отъ г. Г. Колевъ, отговорно на напечатаното въ писмо на трибуит на вестника тесно на околийския начальникъ г. Георги Русевъ.

Понеже вестника бѣ свързанъ, ще се помѣсти въ идущия брой.

НАУЧЕНЪ ОТДѢЛЪ.

Народенъ Университетъ въ Ямболъ.

Една забравено добро начинание.

Малко странно звучи свързването на двѣтѣ понятия „Ямболъ" и „начинание"; още по-странно звучи прибавянето на опредѣленото нѣщо „добро (или културтелно) нѣщо „начинание" и „Ямболъ"; но затова пъкъ: „Ямболъ" и „забравено добро начинание" е съвсемъ ясно, естествено и самопонятно.

Уви, тия горчиви думи — вѫнкашно маркиращи една провезтостъ — сѫ, въ действителность, разрушителна проба за всѣка една страна на колективния ни животъ — съзнание: Ямболъ.

Предметъ на настоящата ни злоба е едно забравено добро начинание въ Ямболъ: идеята за *народенъ университетъ* — измислена нѣкога отъ нѣколцина души (казвамъ, че били широки социалисти: колко малко знаятъ цѣлтѣ, когато другитѣ не ги засрамисах; но, между тоа, отъкъ и университета не завръза).

За да се заговори сега отново за въскресването на тая идея — би трѣввало да се оправдае нейната наложителность и значение, — като че ли интелектуалната общественость не е самопонятна и наложителна особеность на здрата и ново̀ръка природа. Тамъ е въпроса, че въ днешното настрѫхнало отъ борбата за съхранение живота време, е изгонена всѣка идея—не само за такова общение, но изобщо присѫтствието на всѣкаква интелектуална заинтересованость.

Обикновено се обвинява времето като неуобно—безъ да се разбира, че тъ никога не стана „по" удобно. Би било по-вѣроятно все още, ако то е разликатата прочка за добритѣ инакъ намерения на човѣка. Въпросътъ е, чѣ тъ липсвали именно като усилия да се разбере огромното не, я изключително и единственно значение и влияние на умствената и духовна сѣтлина, като изходъ отъ това, отъ което почваме да се сраумуваме.

Изгубенъ, пресѣченъ е инстинктъ къмъ мислене. Съ това се е повредилъ и правилнината двигатель на живота. Общественото е съвсемъ непросѣтено по най-елементарнитѣ проблеми на модерното естествознание, физика, химия. Наука то отдава на специалисти и е спокойно. Свонтѣ сѣтвоотношения изграждa на *нѣкакви* своя разбирания, понеже, докато къмъ научнитѣ проявява нѣкакво частично любопитство—то храни смѫтъ-на умраза къмъ обобщаванего имъ въ единъ цѣлокупенъ, здрав мировглеѫ, т. е. къмъ философского мислене. Обществото (значи идеята за идеилата взаимопомощь и сближение) не си дава смѣтка за освободителнитѣ пѫти, който—изглежда, че трѣбва да разберемъ, тона — само широко разпространата просѣтность може да донесе, като основенъ залогъ за *обмѣтоорване*, т. е. *очеловѣчване*. Обаче, сѣтоонтѣ опитъ ще наложи тази централа истина: ако пасифистичнитѣ и хуманитарни идеи за братство и комунализъ се подемать отъ сѣтлината на мисъла—научна и философска — най-вѣ на него на тѣхнитѣ принципи: човѣка преди всичко! — единственно по тоа начинъ може да се хвърли бръчка на обединението на човѣчественото на почвата на научного и философско сѫтрудничество, на научного

кроуграбене великитѣ и всечовѣшки (общи) закони.

Само съ отсѫтствието на такъзъ духъ на интелектуалность—могатъ да се обяснятъ извѫршванитѣ съ особена чиновѣшность убийства и надсвалетства у насъ, у славянскитѣ народи изобщо и близкитѣ на насъ слабоинтелектуални племена. И това още: да сме народъ съ образцова международгражданска, международъшка умраза и неприязънь—причината е, че ние не можемъ да се съберемъ никога подъ единъ идеалъ—което значи подъ и дела на истинното, естественото, и разумното—а само въ името на своятъ малки „себе“ отъ дребни чувства, страсти, интереси и „знания“, които не водятъ до никѫде. Ние—както и всички може би, не можемъ да приложимъ своитѣ усилия за обществена полза и добро въ правилни системи на дѣйствия — за заради не ги знаемъ.

Така ли би было, ако хората имаха нѣкаква по-друта цѣлъ освенъ тая на темперамента и интереса?— Научния духъ, мисъльта сродства и обединива. Чувства и интереситѣ разединяватъ.

Не е умно и не е всякъ да се правятъ хората по-добри отколкото сѫ, но затова пъкъ, по принципъ, трѣбва да се атакува всѣко сѫсдержа на замрзналостъ на съзнанието, чрезъ протестирания и измѣсти самиѫ животъ. Защото живота—макаръ по сѫщина строго индивидуленъ като проява — е една непрекъсната зависимость и като въ мъжкинъ се опредѣля отъ колективното му основание — като такъзъ. Защото още, животъ—като такъзъ—е единъ вишъ равнокефициентенъ сборъ отъ прояви заслѫжени единако всички страни на човѣшкото и естество. Мисъльта трѣбва да намери такъ своето законово място. Инакъ липсата, както всѣка липса — вѣчъ други.

Организацията на народния умъ вереятетъ, всѣкъ, въ всякадъ случа да бѫде тренрань куптурень, би потвѣрдилъ, че такава една идея е похвална, но, докато не станатъ наша плъть и кръвь принципитѣ на научната свобода, усѫрдно и искренно, които той трѣбва да има—: той ще бѫде единъ лошо утъждренъ институтъ: едно упражнение, едно развлечение за обществото, или—прежевстета на Молиеровитѣ фанзаторки.

Стига да е подхвана идеята:—за фактичната организация има да се каже много—мѣсто, редъ, програма, лектори и т. н. Преди всичко, въ него трѣбва да легнатъ принципитѣ на свободата, но не я на маниячеството. Нека се уважава всѣка проява, но отъ друга страна, обществото да бѫде едно добросъвестно критично пристѣстване, което изискайки нѫждитѣ—да дава насоката на дѣйствие. Пъкъ нека най-после, и най-добре — да чуемъ всѣкиго и всѣкъ въ тази наша слабоосѣтлива атмосфера имаме нѫжда да се поучимъ едва ли не за всичко.

Нека най-после *начене* къмъ животъ мѣсто въ тоя градъ, гдѣто всичко продължава спокойно да *съществува*.

12 ноемврий 1923 год.

К. Кръстевъ.

СТЕНОГРАФИЯТА — куптуренъ двигатель.

Разнообѣтна е дѫлата, що чиртае пѫтя на всѣки куптуренъ на предъ: наука, начуство, философия—главнитѣ стимули на прогубедени човѣкъ. — Пѫтя на подвигнение човѣкъ на куптура.

—: *Но единъ отъ главнитѣ спѫтници на куптурата е стенографията.* Ти е надстоленъ на ѕъ на всѣки бѫдащъ жрецъ на човѣшкия прогресъ. Като дѣте — звезда средъ тъмень небосводъ, стенографията се рѫкува на всѣки, тайна и недостѫпна за всѣки работникъ въ полето на творческата мисъль. Подобно египетски обелискъ обкиченъ съ иероглифи, стенография е гатанка за большинстото нашъ съвременищи — непознатости съ значенето на стенографията, като факторъ при усѫвершенствуване на човѣшката личность.

Тоя въпросъ разкланя умоветѣ на мнозина въспитатели и просвѣтители на западъ и у насъ. Не даде, имаме това, що другитѣ нѣмать — стенография е отъ две години учебенъ прѣдметъ въ програмата на нашитѣ училища.

«Стенографията ще бѫде обикновено писмо на XX векъ». — Викторъ Хюго, —: Това е истина, що трѣбва да потрѣбяватъ на душата на всѣки, който се стреми да загладе бисернитѣ отломки на човѣшката мисъль.

Значенето на стенографията въ психологическо (съшествено и въ образователно и въспитателно отношение е незамѣнима: — калѫне волята, засиване паметьта, въображението и впечленирането — необходими условия за куптурното издигане и интелектуалнотѣ преуспѣване на личността.

Нужно е замисление отъ страна на нашитѣ въспитатели въ средноитѣ училища (респективо Гимназиитѣ) въ дадение пъленъ съвѣдение на изучаванитѣ стенография. — *Съ десетгодишъ дружества въ насъ* — дѣло на млади инициатори — учителитѣ — пръскатъ сѫ жара на свойта младенеска кръвь стенография свѣтлина между своитѣ врѣсници и обществото.

А невежи личности — шефове на учебни заведения — ще навлачатъ желѣзни окови на младежкъ, неразбиращи своята роля на куптурни водители въ днешнитѣ дни на необикновенъ порывъ и стремежъ къмъ всичко ново. Тъкъ се пада дъцъ на родители и грѫждовници: — Не е подобаемо слѫтъ за сѫдбата на своитѣ още неофрмени но жадуващи красотата въ всѣка нова придобивка, синове.

Въспитание и образование — това сѫ дветѣ страни на единъ и сѫщъ пъкъ: — пѫть на куптура и пѫть на свѣтлина. Затова трѣбва да се съгласуватъ принципитѣ на дветѣ страни.

Това съгласуване говори:

—*Свобода на младежта къмъ пълно проявление.*

—: Тогава ще имаме желанитѣ хора на настоящо-времеѝ

—: Тогава ще сме по-пробне пѫтя и стенографията между младежи и общество!

Защото не напразно е казано: всѣки мислящъ човѣкъ трѣбва да знае стенография!

Ако искаме да бѫдемъ сѫ здравъ духъ, трѣбва да не забравяме сѫтлата мисъль на бащата на стенографията — *Габелсбергеръ.*

—: *«Стенографията е истинска гимнастика на умъ».*

В. Анастасовъ.

Далечни и околни градове и страни.

София.

Ново електричество отъ с. Бояна.

Преди 5 дни, на 13 т. м. с. Бояна се извѫрши тържественото откриване на новопостроената електрическа инсталация. Присѫтствуваха Министръ-Предсѣдателя г. Ал. Цанковъ, министритѣ г. г. Молловъ, Бобошевски, Казасовъ, представители на Царя, Генералъ Лазаровъ и другиѝ видни лица.

Слѣдъ молебена Митрополитъ Стефанъ държа рѣчь за значенето на изгнатата и силата на човѣшкия трудъ.

Инженеръ Цоневъ, представителъ на фирмата по постройкатa на изгнатѣ, даде нѣкои практически обяснения въ рѫка присѫтстващитѣ.

Министръ-Предсѣдателя прерѣза лентата и обяви инсталацията за открита.

Висоичната на пада е 1000 метра. Тикива електрическо количество на водостъ въ сѣта: въ зимнѝ сѫ 6 метра, въ лѣтнѝ — 3 метра. Тоя електрическо количество на водостъ въ сѣта: въ зимнѝ сѫ 6 метра, въ лѣтнѝ — 3 метра. Въ изгнатата сѫ монтирани две турбини; количеството на падащата вода е 85 литри въ секунда, а съ време ще достигне до 250 литри; сега развива 560 конски сили, а следъ време ще достигнатъ до 2500 конски сили.

Текущата вода отъ Тунджа край Ямболъ може да електрифицира града съ 250 конски сили и заедно съ това да се продотвратятъ опустошителнитѣ наводнения безъ да се ощетятъ неподатливитѣ на съременнѝ технически строежъ воденчари по р. Тунджа.

(Изъ в. в. Ден. Словѣ, Слово, Последна Ѫша и Тунджанецъ).

Пернишката мина.

Пресметнато е, че количеството на въглищата въ Пернишко вълизъ на около 1,500,000,000 тона. Ако годишно се вадятъ средѣно по 1,000,000 тона, пернишкитѣ въглища биха стигнали за 1500 години.

Въглищата се вадятъ по два начина: подъ земята въ галерии и наповрѫдакъ на отворъ, къде лежащата надъ въглищата глина и др. земя се изчиства съ помощъта на 4 машини-батери, отъ които всѣка изчиства средно около 1000 куб. метра земь, дотегнѝ и въглищата оставатъ на. отрито.

(Изъ в. «Работническо Единство»).

РУСЕ.

На много мѣста изъ Царството вследствие доброто време нѣкои овощия сѫ плодни и сега сѫ сливи кати лещищи, ябалки какъ орѣхи: нѣкаде въ Преславско имало вече втори узрѣли ябълки

Изъ в „Русенска поща“)

Америка и България.

Преди 3 дни софийския всекидневникъ „Дневникъ“ съобщи на цѣла България, че американеца Хуверъ е предложилъ на Българското правителство 2 милиарда долара, за да се вложатъ въ експлоуване само за българскитѣ водни сили.

Днешни пари тѣ правятъ 320 милиарда лева т. е. два пѫти златни пари, каквито п л а т и Франция на Германия тоя 1870 година, или 40 пѫти колкото е днешъ българския дѫржавенъ бюджетъ съ дефицитнѝ заедно.

Вмѣсто да се хабятъ тия хубави пари изъ балканитѣ, Хуверъ предложи да препорѫча на тия американцѝ да ги разпредѣли на всичкѝ въ България: всѣка хубавица въ Софія и всичкѝ цигани изъ колибитѣ, какъ кулцо и сѣлцо въ цѣлата страна, пеленчета и старци, всичкѝ безъ изключение, ще получимъ по 80—90,000 лева, т. е. всѣко семейство по 4—500,000 лева.

И ако Дневникъ не лъже, въ какото никой не се съмнява, понеже народа него най-много чете, тия американцѝ надали ще сѫ сѫ ума сѫ.

Въ Пернишка Тракнецъ най добре е Чирпанскитѣ златни мини да се изоставятъ, понеже ще трѣбва да се копае, а тия, американцѝтѣ златни долари сѫ хазаръ.

Б. Р. *Наглината на Отдѣлението на Водитѣ е. Инженеръ Абаджиевъ е съобщилъ наистина презъ време на конгреса на Инженерно - Архитектонѝ-д-сто, който предложи николко дни се сѫстои въ Софія, че Американския капиталъ е направилъ предложение да се експанирать мероприятията по водитѣ у насъ, обаче Дневникъ е изпусналъ фантастична сумѝ и направилъ съобщението си баснословно.*

ХРОНИКА.

Ямболската депутация, която бѣ отишла въ София да ходатайствува за 10 милионенъ заемъ, се завърна. Вчерашнитѣ ежедневнини хроникьори, че следъ като сѫмъ тия не присъединили депутатитѣ Николай Савовъ, П. Търпановъ, Минко Марковъ и Костадинъ Пелхиновъ, тя е била приета и отъ Министъръ-Предсѣдателя г. Ал. Цанковъ, който и заявилъ: *«Ще направя всичко възможно, за да се отпусне на Ямболската община заемъ въ искания ѝ размѣръ. Идвалъ съмъ въ града ви, познавамъ нѫждитѣ му и ще ги удовлетворя».*

Народного сѫбрание и Ямболъ.

— *Николай Савовъ*, Ямболски нарбденъ представитель е избранъ въ бюрото на камарата за единъ отъ секретаритѣ му.

Сѫщия е избранъ за членъ въ Висшия Партиенъ Съвѣтъ на Демократическия Сговоръ.

Сл. Василевъ, бившъ командиръ на нѣкоглашия 4 конеленъ полкъ въ Ямболъ е избранъ за единъ отъ представителитѣ на предсѣдателя на комисията по Министерството на Войната.

Мих. Донкузовъ, отдавашния уредникъ на Ямболската кооперация «*Братство*», като депутатъ е избранъ за секретарь на проштартара комисия при Народного Сѫбрание.

— Завчера пристигна въ града ни народния представитель и нашъ сѫгражданинъ г. Николай Петрини, който е дошелъ да се види съ майка си. Постоянного му мѣстожителство е София, като депутатъ избранъ е въ Преславско и е единъ членъ отъ парламентарната група на Земледѣлския съюзъ и единъ отъ редакторитѣ на в-ъ „Народна Защита“.

Днесъ той замина обратно за София.

Промѣна въ Ямб. Окр. Сѫдъ. Дѣлгогодишния предсѣдателъ на ямболския предсѣдателъ, и членъ на окрѫжния сѫдъ г. *Т. Вълковъ* е премѣстенъ съ повишение за члѣнъ на Апелативния сѫдъ въ София.

Гражданството въ Ямболъ го изпращ съ спомени за най благо човѣкъ на магистратурата въ града.

Всичкѝ, които сѫ били по разни случаи въ контактъ съ сѫда, излизали сѫ отъ него съ задоволство отъ дисциплината, администрацията и изобщо отъ уредбата на сѫда. Това се е дължало както на обноскитѣ на г. Вълковъ, сѫщо така и на персонала въ той сѫдъ, който като изпрана длъжностъ сѫ, давала му не искрено му е отдавалъ почитта си и съ такива спомени се раздѣля съ него.

На мѣстото му е премѣстенъ предсѣдателя на Сливенски Окр. Сѫдъ г. *Сотировъ*.

Благоустройство. Всичкитѣ сѫки чести дворѣвете изъ главнитѣ улици на града сѫ очистени издило. Тенекинтѣ сачаци, поставени по всѣки почти дюкяни изъ цѣлата чаршия, сѫ изхвърлени. Това бѣ дѣло на общинското управление.

Като се вгледа сега човѣкъ въ общата физиономия на тая чаршия, неднага му се натрапва на погледа, като че ли всичкѝ зданія сѫ по-нови и се добива общата представа, сѫщо тая построенитѣ новодъскъ нови зданія и не има благоустройственъ планъ.

Въ начало всѣки засѣтнатъ ропотаешо. Днесъ, като че ли всичкѝ одобряватъ.

Това, спорѣдъ Тракнецъ, е полезна дѣло. Разбира се то не анагажира мнението на противната страна.

Общинскитѣ дѫрва. Тѣ се раздадоха. Не малко недоволства стнаха при раздаването имъ, както изобщо е дѣло всѣка година.

Общинската гора е най голѣмия имотъ на града. Компетентнѝ лица го ценятъ за около 80—90 милиона лева.

Чистия приходъ на общината отъ тая колосална гора, що е натура е около 200—300,000 лева.

Най-простия умъ като прецени, ще констатира, че това е невѣроятно недостатъчно.

Получава се, може би, че бѣдниятъ, който получавалъ дѫрва, на примѣръ 600 семейства, получавайки по единъ кодъ дѫрва, икономисвалъ 70—80 лева.

Турена на калемъ и тая сметка не задоволява.

Не е ли время, дори отдавна комисия отъ компетентни по експлоатация на гори, да прочуи въпроса, както съ модерното водоснабдяване, да си даде мнението и предстоящия общински съвѣтъ да санкционира рационално използуване на тоя 100 милионенъ имотъ.

Само така ще сме модерни, а не както сме въ тоя моментъ.

Гара „Тунджа“. Министерството на Желѣзницитѣ е оформило разрѣшението, щото спирка «*Тунджа*» или както въ околностѝ е известно и спирка «*Ямболска*», да се превѫрне въ гара.

Тия дни тѣ ще бѫде доустроена, за да изпълнява функциитѣ на гара.

За допонишитѣ на „Тракнецъ“. Често пѫти въ Редакцията се получаватъ дописки, значително на които е почти сѫ личенъ характеръ, а обществено никакъ не застѫпи. Вследствие на това не мъ е давано мѣсто. Тракнецъ би ги помѣстилъ, обаче срещу заплащане, съобразно заетото мѣсто въ вестника, който за да запазва цѣлостта си, що разпросте колкото е по-голѣмъ листъ закрѫпа. Защото естествено е и той да иска разходитѣ, които, ако не покрива, що спре сѫществуването на тамошното общество с друго или пъкъ вестника пиано само измаиновалъ му, а въ сѫщность се занимава главно съ реклами, изнудване и измами.

Кооперативно дѣло. Отъ вчера въ Сѫдъ е открита кожаро-обувщарска кооперация «*Сѫгласие*». Тя е идейно дѣло на нѣколцина ратници за кооперативното сѫтрупване на оне-правенитѣ отъ житѣ на индустриитѣ занаятчии.

Магазина и е на улица «*Тѫрговска*» до доскорошното помѣщение на Популярната банка, притежание на фирмата *Иванаевъ — Шишмановъ*, чиѝто сѫ здание е наето.

Складирана и сортирана за около 5—600,000 лева стока прявика всѣки занаятчия — обущарь отъ да се достави износенъ материалъ за занаята.

Хората край нея и района, които тя засѣга и обѫщавать разцѣвтъ, за да се освободятъ всѣки работни обущари отъ прекалената експлоатация на спекулантитѣ съ тѫхнитѣ артикули.

Банкоотитѣ на Б. Н. Банка, съ които пѫлни народъ си служи, трѣбва да се обмѣнятъ до 15 идущия априлъ съ други, които сѫщата банка пуща въ обращение.

Закона за пазене, замѣняване и изпращане на повредениятѣ въ обращение банкноти, има следнитѣ сѫществени постановления:

Чл. 4. Повредена банкнота, която представлява парче по-голѣмо отъ половина и има запазени двата си номера и буква на серия, изплаща се въ размѣръ 75% отъ стойността ѝ.

Банкнота равна на половината или повече отъ половината, но съ единъ цѣлъ номеръ и серия, изплаща се само половината отъ стойността ѝ.

Чл. 5. Парче, по-малко отъ половина банкнота или парчета сѫо

бени отъ една и сжща банкнота, представляваща площь до малка отъ половината банкнота, макаръ и да носятъ едина или двата номера съ буквата на серията, не се изплащ.

Чл. 5. Повредени банкноти, представляващи повечини или цѣли банкноти, но съобени отъ парчета на банкноти отъ една и сжща или разни банкноти, даже и ако са за павени номерата и серията, не се изплащатъ.

Чл. 7. Цѣла банкнота съ повредени двата номери, не се плащ. Ако има само единъ номеръ запазенъ, изплаща се само половината отъ стойността и, ако и двата номера сж повредени, но отъ цифритѣ имъ би могло да се установи цѣлия номеръ на банкнотата, изплаща се половина отъ стойността и.

Чл. 9. Банкноти, повредени отъ небрежного имѣ съхранение, съкриване, писане въ тѣхъ съ настило или молнѣ на разни думи, цифри, подписи и пр., обгаряне по какъвто и да было начинъ и пр., ако имъ сж запазени двата номера и буквата на серията, изплащатъ се въ размѣръ на 80% отъ стойността имъ.

Дѣлото на обвиняемитѣ противъ дѫржавната власть отъ 9 юний въ Ямболъ бѣ насрочено вчера за разглеждане. Обвиняемитѣ сж 24 души, свидетелитѣ другото голѣмо количество.

То будѫще любопитство на мнозина и презъ цѣлия день салонитѣ на сжда бѣха препълнени съ обвиняеми, свидетели и публика.

Чакъ въ 4 часа следъ обѣдъ се съобщи, че дѣлото се отлага за друга дата.

Отъ 17 т. м., понедѣлникъ, въ Модерния театръ се представя комическата пиесата ЖОСЛЕНЪ, — поема на любовта — отъ Ламартинъ.

Препоръчване тоя грандиозенъ филмъ на ямболската публика, както и следващия на екрана пресѣ селиницата *Dief d'oeuvre* на кино искуството:

„НАБОДИ"

за которо столичната преса каза ласкави думи.

За абонамента на вестника. Подобреницѣ въ списанието на вестника и поскъпнаването на хартията застави администрацѣята му *за новозаписваниятѣ абонати да увеличи абонамента:* **годишно 70 лв., 6 м. 35 лв., 3 м. 20 лв.,** *които трѣбва да се предплащатъ.*

СПОРТНИ.

Туризмъ у насъ.

Бѣ время, когато никой у насъ не се интересуваше отъ излетѣ, отъ туризмъ; бѣ время, когато кафенетѣта единствени поглащаха свободното время, свободнитѣ празднични дни.

Но: ви се А. Константиновъ — виденѣй публицистъ — който нададе вопъ: «Българи, изучавайте България за да я обичаете»! И зарѣдха се излетѣ до Черни връхъ, изъ Витоша, а въ последствие и до други мѣста изъ хубавитѣ български планини.

Така се даде начало на историческия туризмъ у насъ. И днесъ туристическѣ организации са едни отъ най-интересниятѣ, които безъ съмнение ще дѣлкъ на благородниятѣ цѣли, които си е поставилъ туризма. До като разнитѣ видове спортъ се развиватъ въ градскитѣ игрища, въ задушнитѣ салони, туризма извежда спортнѣ последователи всрѣдъ природата, вредѣ тая природа, които отъ всѣде ни обгрѫжа. Тамъ тѣ имать възможность не само да се наслаждатъ отъ чарокетѣ на природата, но и да се запознаятъ съ много у насъ исторически, етнографски и др ценности.

Повече, това, кото се явяватъ предводѣ и добродетелитѣ, които туризма чрезъ общение съ природата, развива, той е неизвѣстенъ.

Келение на воля и характеръ, колективность, отзивчивость, естественость и др. качества култивиранѣ посредствомъ него са сжществилиждѣ поддѣржанѣ. Подчрета (особено на юношитѣ) е дава отъ всѣкадѣ.

Б. Т. Д. и Ю. Т. С. — са двѣ организации единнѣ отъ партийна бѣрга, които съ право получаватъ адмирация отъ всѣ страни.

Вече една ли има нѣкой, който да твърди, че туризма е губи времѣ — всѣки сознава, че той е плѣнъ къмъ създанение силни личности.

А обществото има нужда отъ тѣхъ.

Т. Б.

— Въ бѣрой 26 на в-ръ «Левски» погрешно е съобщено за мача «Левски» — Бенковски», мача се спечели между III тимъ на сп. к. «Левски» и фактическа резултата бѣ 2:1 въ полза на «Левски». Втория голъ «Бенковски» непрецѣнъ и решаващъ за мача, които не свѣрши до краѣ.

Гадотъ.

Хемиаиновата седмица презъ дните 16—21 т. м. е уредена отъ женскостоленната груна «Ст.-Планина» при Ю. Т. С. чиито клонъ е «Тунджа».

Хижестройството е възпристо отъ двѣтѣ туристки организации и има за цель, чрезъ постройната на хижи да направи българскитѣ планини лесноостъпни. На западъ хижитѣ сж обикновено вѣщо — при всѣкъ хубава планинска мѣстность е построена хижа.

Миналата година бѣ осветена 1-а хижа въ България — «Скакавица» въ Рила, които костува повече отъ 100,000 лв., а сега въ Пирина се строятъ още две.

На проѣвтѣ ще почне постройката на хижи подъ Ю. Чалъ, Мусала, Чумерна и др.

Страдѫща — Ямболъ.

На 9 т. м. — недѣля — се състоя мачъ между футболиститѣ спортни клубове «Борисславъ» — Страдѫща и «Виктория» — Ямболъ.

И двѣтѣ тима изнесоха доста добра ансамблова игра, обаче пониважаше техническото превъзходство на «Виктория».

Резултатъ: 0:0.

—Наскоро клона отъ Ю. Т. С. «Тунджа», ще има своето общогодишно сьбрание. Презъ настоящата година той е развилъ много усилена дѣйность и за сета заеме четвѣрто мѣсто въ съюза.

— Въздѣрхателното дѣло въ градъ ни, не е отишло много напредъ — единствения клонъ отъ 6 подружжѣ, като не се смѣта основанто и наскоро затвореното учен. въдъ р-на «Свѣтло бѫдаще». Това д-ко се начи да дадѣ чрезъ реферата правила насоки на школскитѣ младежи, но неподкрепено отъ никого не можа да сакъстъ.

Гъ-ца А. Бедръ — Американка — често спохожда града ни и съ своитѣ публични беседи се старае да освободи хората отъ погрѣшного мнѣние, че алкохола е безвреденъ и необходимъ за организма. На 11 т. м. тя дѣржа беседа въ кината на тема: Защо не пиѣ? при препълнено салонъ. Всѣдко съ интересъ следѣхе доводитѣ противъ алкохола, които придружени съ свѣтлина картина бѣхха дости убедителни.

Накрай тя апелира самъ младежта да подене това благородно дѣло и съ това да изиграе ролята си на културтрегеръ.

Не е залѣ такива беседи да се дѫржатъ по часто.

P. S. Настоящото възкаме въ отдѣла спортни, по единствената причина, че най-голѣмъ трѣбъ да е възвадрѫжнето се пада на рѫководителитѣ на спорта, които при всѣка среща, при всѣка забава, при всѣка вечерника устройватъ разкошенъ бѣфетъ, въ който първо мѣсто дава сжчрѣтѣ питиета. Тамъ винаги се свѫрша съ опиянение отъ Бакъуса и вмѣсто да намерятъ въ здраво тѣло—здрава душа—въ другия день имаме смазано тѣло и болна глава.

Тзи виждаме наклонитѣ кѫмъ въздѫржание да не могатъ да изтърпяватъ на изкушението.

КНИЖКНИНА.

Получиха се въ редакцията ни списанията:

Здравна просвѣта — седмично научно-популярно здравоучение — предназначано отъ всички министерства и митрополити за учреждения и библиотеки.

Необходимо за всѣки младъ и старъ, за всѣко домакинство. Годабонаментъ 100 лева; за фелдшери, акушерки, учители, студенти, ученици, свещеници, пенсионери, чиновници и работници—80 лева. — Адресъ: Софія — ул. Царъ Освободитель 18.

Ясина — год. I кн. 2 — за литература и културень животъ. Издание на книгоиздателство Сава Тодоровъ—София, ул. «Бѣлчевска» 9—редакторъ Д-ръ М. Тиховъ съ участие на елитѣ отъ нашитѣ писатели.— Год. абонаментъ 100 лева платени на 2 пъти.

НАША ПОЩА.

Четоучъ на «Тракиецъ» отъ гряда ни пише: *«Чета редовно вестника «Тракиецъ». Той мо харесва по-много отъ «Тунжа», а ако се направятъ още нѣкои подобрения, той ще спечели завидно положение». Между другото добавя: «не е лошо да се заведе и единъ общообразователенъ отдѣлъ, подобно на спортния, въ който да се засегнатъ по малко разнообразни въпроси отъ науката».*

Ази вѣрвамъ въ бѫдащето на «Тракиецъ» и му пожелавамъ успѣхъ».

ПЕЧАТИ!

КАУЧУКОВИ: съ съдѫржание отъ 1 до 5 и повече редове до 8 см. дѣлжина и кѫржли.

МЕТАЛИЧЕСКИ: Бланкови съ и безъ герѣъ, кѫржли, лента и овални съ семплъ и сложни фигури, подписи (факсимилета) и пр. за учреждения, училища, банки, дружества, кантори, разни участъци, търговци, братства, лѣкари, адвокати и др.

За порѫчки съ мостри и опредѣлени цени при **Иванъ Н. Марангозовъ**—печ «СВѢТЛИНА» — Ямболъ.

Не изпущайте случая! Голѣма икономия!

Нуждающи се отъ ПОПРАВКИ на ШЕВНИ и ПЛЕТАЧНИ МАШИНИ, ПРИМУСИ и др., да се отнесатъ въ домъ-тъ на ул. «Софуларска» № 45 — до ПАНИ УБУРОВЪ — Ямболъ.

На крайно бедни—поправки безплатно, а на всички други съ 50% наплащение.

Труда за поставяне на разни части не се заплаща. 1—5

Продавамъ 400 кв. м. празно мѣсто.

Крепостенъ актъ веднага. Съседи: Георги Балахуровъ, Георги Робовъ, Шишманъ Добревъ, Сотиръ Камбуровъ и улица. Споразумение при собственика:

2—3 **Стефанъ Г. Кожухаровъ.**

Печатница „СѢТЛИНА" — Марангозовъ — Ямболъ

Снабдена съ модерни шрифтове и орнаменти, печата всички книжа за учреждения, банки, търговци и други съ най-голѣма акуратность.

= ЦЕНИ ИЗНОСНИ =

Iа Българска фабрика за французкия и изкуствени мелнички и др. камѣни „ШИМРЕЛЪ"—Гара Ямболъ.

Изработка съ най голѣмъ успѣхъ всѣкакви размѣри:

а) **Французки мелнични камѣни** отъ материали изтелени отъ прочутитѣ карпеи на „La Ferté sous Jouarre" Франция

б) **Шимрелови** специально за небетчийски брашна и особено за ярми съ голѣмо производство

в) **Искуствени** отъ французки и други кварцове за небетчийски брашна.

г) **Камѣни за ярмолевки, нож реза на стари мелнични**

Изработка солидна, безъ никакъвъ шмиетъ, а съ научно съставена спойка, и винаги съ огледъ тѣрдината на хранитѣ ни и разполагаемата енергия.

Многобройни подвални отзиви сочатъ на гражданинъ постигнатъ успѣхъ въ това производство.

Цени подъ всѣка конкуренция. Гаранции пълни.

Не купувайте мелнични камѣни, догдето не сте проучили горнитѣ!

2—3

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СѢДЕБ. ПРИСТАВИ.

Изплѣн. дѣло Н-о 1951/922 год.

ОБЯВЛЕНИЕ № 6457.

Подписаний сѣдебенъ приставъ при Ямб. Окр. Сѣдъ, на I участъкъ, на основание изпълнителна листъ подъ Н-о 5279, I участъкъ, на основание изпълнителна листъ подъ Н-о 5279, издаденъ отъ Славенския Окр. Сѣдъ въ полза на Кѫню Деневъ отъ с. Страдѫща срещу Коста М. Бакаловъ отъ гр. Ямболъ за 7,020 лева и съгласно чл. чл. 903—950 отъ Граждан. Сѣдопроизводство, обявяваме, че на 26 I. 1924 год. отъ 10 часа сутринта пладне ще продаваме въ гр. Ямболъ на площадя следующитѣ движими имоти:

1) Една бѣлча отъ мешови дъски съ желѣзни обрѫчи, съ вмѣстимость около 700 литри, оценена за 1,000 лева.

2) Една бѣчва мешова съ желѣзни обрѫчи, съ вмѣстимость около 700 литри, оценена за 1,000 лева.

3) Една бѣчва мешова съ желѣзни обрѫчи, съ вмѣстимость около 150 литри, оценена за 300 лева.

4) Една бѣчва мешова съ желѣзни обрѫчи, съ вмѣстимость около 100 литри, оценена за 200 лева.

5) Единъ варель мешовъ съ желѣзни обрѫчи, около 100 литри, съ едно дъно, за 200 лева.

6) Една шевна рѫчна машина «Сингеръ» стара съ сандъка за 2,000 лева.

7) Единъ бѫлъ бакъръ съ вмѣстимость около 40 литри за 100 лева.

Продажбата ще почне отъ първоначалната оценка дадена при описа за всѣкой имотъ по отделно.

Желающитѣ да купятъ тоя имотъ, да се явяватъ на мѣстопродажбата въ означения горѣ день, за да прегледатъ продаваемитѣ имоти и взематъ участие въ наддаването.

гр. Ямболъ, 18/XII 1923 год.

I Сѣдебенъ приставъ: Ст. Комитовъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 6458.

Явяваме, че отъ единократното публикуване настоящето въ в. «Тракиецъ» ще почне и продължи 31 дни продажбата на следующитѣ имоти, лежащи въ землището на с. Бояджикъ:

1) Нива въ мѣстность «Хасърлжка» отъ 3 9 декара за 780 лева.

Имота принадлежи на Колю Велевъ отъ с. Бояджикъ и ще се продаде за изплащане дѣлга му 1,241 лева къмъ Георги Г. Ковръровъ отъ гр. Ямболъ по изпълнит. дело № 364/923 г.

Продажбата ще се извѣрши въ канцеларията ми по правилата на чл. чл. 1024—1028 отъ Граждан. Сѣдопроизводство.

Ямболъ, 18. XII. 1923 год.

I Сѣд. Приставъ: Ст. Комитовъ

ОБЯВЛЕНИЕ Н-о 6459.

Явяваме, че отъ единократно публикуване настоящето въ в. «Тракиецъ» ще почне и продължи 31 дни продажбата на следующитѣ имоти, лежащи въ землището на с. Доврукли:

1) Единъ едиокамена воденица въ землището на с. Доврукли въ мѣстн. «Арпаченската рѣка», съ граници: за 3500 лв. ска рѣка» отъ 1 дек. 5 ара, оценена за 20. лв.

Имота принадлежи на покойния Минчо Желевъ отъ с. Топузларе и ще се продаде за изплащане на дѣлга му по изпълнит. дѣло Н-о 450/923 год.

Продажбата ще се извѣрши въ канцеларията ми по правилата на чл. чл. 1024—1028 отъ Граждан. Сѣдопроизводство

гр. Ямболъ, 18/XII 1923 год.

I Сѣд. Приставъ: Ст. Комитовъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 6460.

Явяваме, че отъ единократното публикуване настоящето въ вестникъ «Тракиецъ» ще почне и продължи 31 дни продажбата на следующите имоти, лежащи въ землището на с. Гидикли:

Единъ дворъ въ с. Гидикли състояща се отъ кѫща отъ дворено мѣсто 71 дек. съ-първоначална оценка 19550 лева.

Имота принадлежи на покойния Пан. Николовъ отъ с. Гидикли и ще се продаде за изплащане на дѣлга му по изпълнително дело № 891/923 год.

Продажбата ще се извѣрши въ канцеларията ми по правилата на чл. чл. 1024—1028 отъ Гражданското Сѣдопроизводство.

Ямболъ, 18 XII 1923 год.

I Сѣдебенъ приставъ: Ст. Комитовъ

Печатница «Свѣтлина» — Ямболъ